

A Visegrádi Szent György Lovagrend maroszséki priorátusa is segít

Összefogás egy nyárádselyei özvegyért

FOTÓK: BAKÓ ZOLTÁN

Telefonhívás nyomán indult összefogás egy omlásveszélyes ház egyetlen lakójának megmentéséért. A tizenöt éve özvegy, hetven éven felüli asszony önerőből nem tudja megjavíttatni háza tönkrement tetőzetét, ezért kérte a segítséget a Telefonos Szeretetszolgálattól.

Sok olyan ember van a megyében, de egész Erdélyben is, akik a létminimumon tengődnek, képtelenek arra, hogy segítsenek magukon. Az ő helyzetükön igyekeznek könnyíteni a Telefonos Szeretetszolgálat nevű civil szervezet azáltal, hogy segítőköt toboroz – magyarázták a szeretetszolgálat munkatársai.

A gerendák feladták

A Nyárádselye 195. szám alatt lakó Kacsó Ilona immár tizenöt éve egyedül él, amióta férje, Boldizsár elhunyt. A magára maradt asszony igyekszik fenntartani magát, állatokat tart, amivel kevés nyugdíját pótolja. Ám az egykor jómódra utaló ház megrokkant, tetőgerendái elkorhadtak, megszakadtak, a tetőzet omlásnak indult a szokatlanul szigorú tél miatt, s a jelentős mennyiségű hó nyomására veszélyessé vált. Bármikor összeroppanhatnak az utolsó ép szarufák, és akár maguk alá temethetik a ház egyetlen lakóját. Az özvegy maga is megijedt a helyzet láttán, és megkérte a helyi református lelkészt, Nagy Bélát, hogy próbáljon segítséget kérni a szeretetszolgálattól. A lelkész megtette.

A szolgálatról értesült a helyzetről Berekméri Melinda lovagdama, csereali református lelkész, aki a Visegrádi Szent György Lovagrend maroszséki priorátusának tagja. Így jutott a

Ilona néni a faragott kapu előtt Nagy Géza lovaggal

rend tudomására a selyei asszony helyzete, és közgyűlésen döntöttek arról, hogy szerény anyagi lehetőségeikhez mérten segíteni fognak a bajba jutott asszonyon. Felvették a kapcsolatot a szeretetszolgálat, szombaton pedig két lovagrendi tag és a szolgálat két munkatársa, Sajó Norbert és Dósa Roland elindultak Nyárádselyébe, hogy a helyszínen tájékozódjanak a helyzetről, mérleget, miként lehetne segíteni. Sajó Norbert már korábban felvette a kapcsolatot a nyárádmagyarósi Szabó László ácsmesterrel, aki útközben csatlakozott a csapathoz.

Elindult a tetőzet

A selyei főutca 195-ös számú házában egykor büszke tulipános motívumokkal faragott kapuja tömény nyomort takarna, ha egyáltalán lehetne azt takarni. A ház 1948-ban épült, így tudja Ilona néni, a kaput pedig – a már alig olvasható vésett felirat tanúsága szerint – 1961-ben állította apósa. Az udvar tele szétdobált faanyaggal, cseréppel,

az állatok összetaposták a földet, alig lehet közlekedni. De a legszomorúbb látvány a homorrúra hajlott tetőgerinc, amit az ámbitus tetőzetének nyomása is hangsúlyoz. A fedél közepén megindultak a cserepek, s a laikus szemlélő is látja, hogy főleg a tetőzet napjai vannak megszámlálva. Az udvar hátsó felé-

Az egykor jómódra utaló ház megrokkant, tetőgerendái elkorhadtak, megszakadtak, a tetőzet omlásnak indult.

ben deszkáit vesztett pajta, istálló, körülötte kecskék téblábolnak, később előkerül egy borjú és egy tehén is. A foghíjas zsálogáterek vakon néznek a világba, a tornácról egy kecske bámulja a számára furcsa embereket. S hogy a gyászos hangulat még

teljesebbé váljon, sűrű havas eső kezd hullani.

Ilona nénivel az udvaron beszélgetünk. Elmondja, hogy Kalotaszegről jött férjhez Selyébe, embere, Boldizsár tizenöt éve hunyt el, de már azelőtt is tíz évig munkaképtelen volt. Aztán egy rokkant sógorát is nekik kellett gondozniuk. Gyerekük nem volt, így férje halála után teljesen egyedül maradt. Vajmi kis nyugdíja van, emellé kénytelen állatokat tartani, korábban három, most két tehene van, de amióta megcsappant a támogatás, már ezt sem bírta fenntartani, egy borjat el is adott nemrégiben. Földet művelni immár képtelen, munkást kell fogadnia, hogy a ténének biztosítani tudja a három szekérnyi takarmányt. Az eladott borjú árát tartogatja, hogy hozzátegye egy esetleges segélyhez a ház megmentésére.

A nyárádmagyarósi ácsmester, aki a mentési munkálatot esetleg elvégezhetné, elmondja, hogy nyolc gerendát kellene beépíteni a tetőzetbe, szarufákat, lehet, hogy léceket is. Ő már korábban szemrevételezte a házat, de biztosat csak akkor tud mondani, amikor kifedik és láthatóvá válik, hogy mi ment tönkre. A nyolc gerenda azonban biztos. Ilona néni azt mondja, neki elég volna, ha egy szobát biztonságosan lakhatóvá tennének. Az ácsmester szerint a tetőgerendákat mindenképpen ki kell cserélni, még akkor is, ha csak egy szobát tesznek lakhatóvá.

A szeretetszolgálat külön is tárgyalt a nénivel, mert ők ekkora kiadással járó munkát nem tudnak felvállalni, még a lovagrendi segéllyel együtt sem. Felmerült annak lehetősége is, hogy a néni tulajdonában lévő földekből valamennyit eladnának, hogy az árát a renoválásra fordítsák. A szolgálat felveszi a kapcsolatot a község házával is, hogy esetleg a hivatal is beszálljon a támogatás-

A Telefonos Szeretetszolgálatról

Májusban lesz nyolc éve, hogy megkezdte „tűzoltó” jellegű tevékenységét Kolozsváron és Marosvásárhelyen. Azonnali segítséget nyújt, rövid távon, krízishelyzetben. Hosszú távú, folyamatos segítségre nem vállalkozhat. Marosvásárhelyen csütörtökön 15 és 20 óra között lehet keresni őket a 0265-555 555-ös telefonszámon.

ba. A helyi református lelkész is igyekszik segíteni, ha más nem, legalább az ügyek lebonyolításába beszáll. A lovagrend átadta a támogatásra szánt összeget a szolgálat munkatársainak, és végül abban maradtak, várnak egy hónapig, hogy sikerül-e a néni kis vagyonkájából valamennyit értékesíteni és az állam megőrzésre fordítani. A továbbiakban tájékoztatjuk olvasóinkat a dolgok állásáról.

Fura magatartás

Három falubeli járókelővel álltunk szóba közben, s megrökönyödve tapasztaltuk, hogy nem teng túl bennük az empátia. Távolról sem akarunk általánosítani, de enyhén szólva is furcsa, hogy bajban lévő falustársukról nem túl pozitívan nyilatkoztak. Csak remélni merjük, hogy ez nem általános, balszerencsénk hozta utunkba épp azokat, akik ilyen vagy amolyan okból nem viszonyultak pozitívan az ügyhöz. Az ellenszenv valószínűleg a néni „jövevény” voltából fakad, hiszen nem selyei, hanem kalotaszegi születésű. Mindezek ellenére bízzunk benne, hogy sikerül segíteni ezen a valóban segítségre szoruló özvegyen.

Homorúvá vált a ház fedele, hullatja cserepeit

BAKÓ ZOLTÁN